

Народився 17 листопада 1930 р. у м. Моздок Ставропольського краю (Росія).

У 1954 р. закінчив Грозненський нафтовий інститут, опанувавши спеціальність «Машини й обладнання нафтогазопереробних заводів».

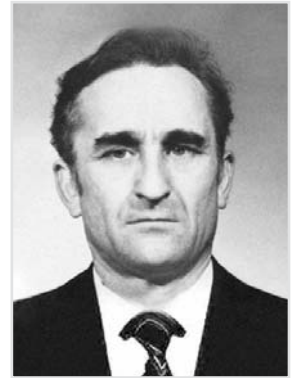
Того ж року розпочав свою професійну діяльність на Дрогобицькому нафтопереробному заводі № 2 (зараз — Нафтопереробний комплекс «Галичина»), де пройшов шлях від машиніста компресорів до начальника конструкторського бюро (з 1961 р.).

Без відриву від виробництва в 1961 р. закінчив аспірантуру при Московському науково-дослідному інституті нафтопереробної промисловості (сьогодні — ВАТ «Всеросійський науково-дослідний інститут переробки нафти», м. Москва). Водночас займався викладацькою діяльністю у Дрогобицькому вечірньому нафтовому технікумі.

У 1965 р. Володимир Якович був переведений до м. Києва та почав працювати у проектному відділенні Українського науково-дослідного і проектного інституту нафтовидобувної, нафтопереробної та нафтохімічної промисловості (з 1966 р. — Всесоюзний науково-дослідний і проектно-конструкторський інститут нафтохімічної промисловості).

До 1976 р. очолював монтажньо-механічний відділ, протягом 1976–1984 рр. був заступником директора з проектування, а з 1984 р. обіймав посаду головного інженера — технічного директора цієї наукової установи.

У 90-х рр. XX ст. на базі проектного відділення за його безпосередньою участю була створена самостійна проектна організація — ВАТ «Український інститут із проектування нафтопереробних та нафтохімічних підприємств» (нині — ВАТ «Укрнафтохімпроект»).

Коберідзе Володимир Якович

Інженер-механік,
фахівець у галузі
нафтогазопереробки і
нафтохімії, управлінець

У 2000 р. В. Я. Коберідзе став начальником технічної служби ВАТ «Укрнафтохімпроект», а в 2010 р. вийшов на заслужений відпочинок.

Як головний інженер, Володимир Якович брав участь у проектуванні Лисичанського, Дрогобицького, Одеського, Кременчуцького нафтопереробних заводів. Новатор і винахідник, він розробив та запровадив у виробництво низку масообмінних і теплообмінних апаратів. В. Я. Коберідзе є автором більше десяти винаходів у сфері нафтопереробки та нафтохімії, зокрема тепломасообміну. Серед найважливіших інновацій — «Процес знемаслювання парафіну під вакуумом».

Трудовий внесок Володимира Коберідзе в розвиток нафтопереробної промисловості відзначений урядовими нагородами, серед яких ювілейна медаль «За доблесну працю», медалями «За трудову доблесть», «Ветеран праці», знаком «Відмінник нафтохімічного промислу СРСР», Почесною грамотою Кабінету Міністрів України.

Народився 28 лютого 1950 р. у с. Тростянець Снятинського району Івано-Франківської області.

У 1971 р. закінчив ЛПІ за спеціальністю «Технологія основного органічного та нафтохімічного синтезу» і цього ж року став аспірантом інституту «ВНДІПНафтохім» (згодом — УкрНДІНП «МАСМА»). Тут Є. В. Кобилянський пройшов шлях від молодшого наукового співробітника до завідувача лабораторії оцінки якості мастил. У 1978 р. захистив кандидатську, а в 2011 р. — докторську дисертацію.

Євген Васильович вивчав синтез гетероциклічних сполук на базі похідних циклопентадієну та основ Манніха на базі просторово екранованих фенолів — попередників антиокиснювальних додатків, а також вплив молекулярної структури на їх високотемпературні й антиокиснювальні властивості. Вчений досліджував синтез і технологію одержання ковзного додатка до полімерної сировини для виготовлення одноразових шприців.

Уперше у світовій практиці Є. В. Кобилянський синтезував високоефективні поліфункціональні мастила нового типу. Вивчав міцелярну структуру одержаних комплексних надлужних нанодисперсних систем — прекурсорів комплексних надлужних мастил, зокрема будову комплексних надлужних міцел — «елементарних частинок» цих систем та взаємозв'язки між природою промислових й отриманих за його участю додатків, які входять до складу міцел, і властивостями комплексних надлужних мастил, що характеризуються екстремально високими експлуатаційними властивостями, високою стійкістю до дії води й інших агресивних середовищ, та здатні успішно функціонувати за одночасного впливу на них двох і більше різновекторних стрес-чинників. Одержані комплексні надлужні мастила, незважаючи на виключні експлуатаційні характеристики та всупереч притаманному руко-

Кобилянський Євген Васильович

Доктор хімічних наук,
академік УНГА, фахівець
у сфері нафтохімії

творним об'єктам антагонізму між техногенними й екологічними властивостями, завдяки кальційовій природі і високим екологічним та експлуатаційним характеристикам іманентно можуть використовуватися в різних галузях господарювання — від техногенно жорстких металургійної й хімічної до галузі з підвищеними екологічними вимогами — харчової.

Під керівництвом ученого захищені кандидатські дисертації. Він отримав 20 авторських свідоцтв СРСР та патентів України, Росії й Білорусі на винаходи. Автор понад 200 наукових праць.

Євген Кобилянський — один із розробників вітчизняної нафтохімічної науково-технічної термінологічної системи, яка є основою сучасної української наукової лексики в галузі нафтохімії.

Протягом 1998–2002 рр. був депутатом Ленінградської (нині — Святошинська) районної ради м. Києва, з 2005 до 2008 р. — головним ученим секретарем УНГА, з 2013 р. — член ACS.

Нагороджений медаллю «1500-річчя Києва» і почесним знаком «Відмінник нафтопереробної та нафтохімічної промисловості».